

Garanti for, hvorledes disse Embeder blive besatte og administrerede, hvorvidt de blive administrerede efter deres Tary, for hvis Skyld de ere oprettede. Jeg skal indrømme, at disse Indvendinger have en stor Betydning, men jeg mener overfor det foreliggende Spørgsmaal, hvor det gælder om at træffe en Ordning til Gavn for de mindst heldig stillede i Samfundet, der skulde man lade de politiske Spørgsmaal ude af Betragtning og søge at ordne denne Sag saaledes, som det er mest betryggende for Lyndelagen, og jeg tror, den Tanke, som her er fremsat, vilde foraarsage, at den Ordning, der saaledes blev indført, vilde blive mere betryggende end den her foreslaaede, og sikkrere end den, som igennem den Flertalsbetænkning, der afgaves i 1887 i Folketingsudvalget, kom frem. Ganske sikkert kan der maaste rettes den Indvending mod denne Tanke, at naar Fæstkontorerne blive offentlige Kontorer, oprettede af det offentlige, vilde det maaste nemt føre til, at de ikke kunne betale sig. Jeg tror, at der kan være noget berettiget i denne Tanke, idet jeg mener, at for saa vidt Kjøbenhavns Kommune vilde oprette saadanne Kontorer, skulde disse tage noget humanant Hensyn til de Takster, der affordres dem, som søge Tjeneste, saa at de bleve mindre, end disse Takster nu ere, og det kan derfor være, at saadanne Kontorer ikke vilde kunne bestaa ved egne Indtægter, men jeg tror, at det Tilfæld, som Kjøbenhavns Kommune i værste Tilfælde vilde komme til at yde dertil, vilde være finansielt overkommeligt for Kommunen, saa jeg tror ikke, at man af Hensyn til de Betyrninger, som man nærer i finansiel Henseende, bør undlade at gennemføre Sagen paa denne Maade.

Der er ganske sikkert en anden Maade, hvorpaa denne Sag kan ordnes, som jeg personlig vilde foretrække, men som jeg ikke først har villet fremføre, fordi jeg tror, at den vil støde paa større Vanskeligheder, naar den skulde gennemføres, og det er navnlig den Maade, hvorpaa man i Paris søger at træffe en Ordning af dette Spørgsmaal. Det er Dem maaste bekendt, at Kommunalbestyrelsen i Paris gaar i dette Spørgsmaal sammen med de faglige Arbejderorganisationer, ligesom man ogsaa gaar sammen med disse Organisationer i adskillige Spørgsmaal, som vedrøre Arbejdernes Interesser. Man har nu der i den nærværende Tid ladet opføre Arbejderhørsjer, i hvilke der indrettes Arbejderanvisningskontorer, og disse Kontorer bestyres og ledes af Arbejdere under Kontrol og Tilsyn af Arbejderorganisationerne. Den Maade vilde jeg foretrække fremfor nogen anden, fordi jeg tror, det er den mest præ-

tiske Maade at ordne disse Forhold paa, og jeg vilde foretrække den saa meget mere, som det vilde udvide Arbejderanvisningskontorerne ogsaa til de øvrige Fag, som ligeledes i høj Grad trænge dertil, men jeg nærer ikke stort Haab om, at en saadan Ordning saa nemt vilde kunne blive gennemført her. Jeg tror, at den anden Tanke, jeg fremkom med, ligger nærmere ved det nærværende Forslag, og at man maaste lettere kunde famles om den. Jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Justitsminister at tage disse Tanker under Overvejelse, ligesom jeg ogsaa vil bede det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat om denne Sag, om at overveje disse Tanker, jeg her har fremdraget.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg samtidig kunde ønske at berøre, et Spørgsmaal, som jeg mener er nøje knyttet til den foreliggende Sag. Det er Meningen, at det foreliggende Forslag, naar det bliver vedtaget, skal som et Tillæg knyttes til Lyndeloven af 1854. Jeg kunde ønske, at man samtidig med, at man nu er kommen ind paa at behandle Spørgsmaalet om Lyndelovens Ordning, kunde tage Spørgsmaalet op om at underkaste Lyndeloven en grundig Revision. Hvorfor jeg ønsker det, er, fordi jeg betragter Lyndeloven som uretfærdig, og jeg betragter den som uretfærdig, fordi jeg mener, at den er en Undtagelseslov, fordi Lyndeloven sætter en hel Klasse af Medborgere i en særlig Stilling i Samfundet, og fordi Lyndeloven indeholder adskillige Paragraffer, som jeg mener ere absolut uretfærdige. Derfor mener jeg, at denne Lov kunde trænge til at gennemgaa en grundig Revision og en grundig Forbedring. Der er særlig en Paragraf i Lyndeloven, som jeg kunde ønske fjernet, det er § 26. Den indeholder adskillige Bestemmelser om Straffe, der kunne idømmes Lynder for Forsejler, som alle andre i Staten ikke vilde blive idømte Straf for, eller en meget ringere Straf, end der her er nævnt i Lyndeloven. Jeg mener ikke, der er nogen som helst Grund til at beholde særlige Straffebestemmelser for Lyndet, men jeg mener, at den almindelige borgerlige Straffelov indeholder fuldt ud betryggende Garanti ogsaa lige overfor de Udsejler, som Lyndet vil gøre sig skyldig i. Jeg vil henlede Udvalgets Opmærksomhed paa at søge at tage denne Lov op til Revision og særlig at have deres Opmærksomhed henvendt paa at saa denne Paragraf fjernet, ligesom jeg kunde ønske, at der blev knyttet særlige Bestemmelser til den, der gaa ud paa at fjerne Lyndet et bestemt